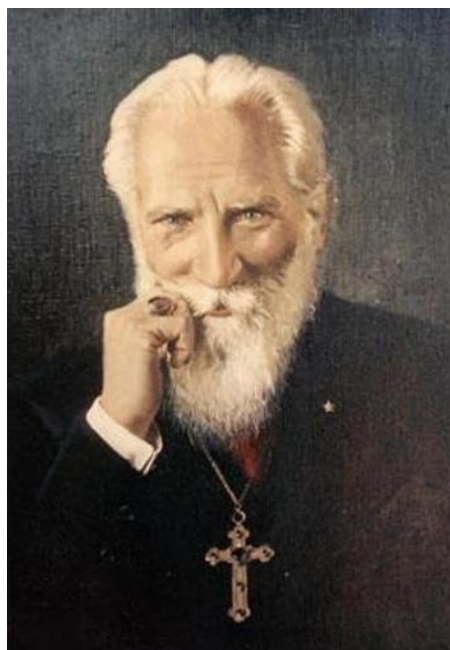

CHARLES WEBSTER LEADBEATER (1847-1934)

Η οικογένεια τού Leadbeater

Η καταγωγή τής οικογένειας τού Καρόλου Γουέμπστερ Λεντμπήτερ (C.W. Leadbeater) ήταν από την Νορμανδία τής Γαλλίας. Το αρχικό όνομα της οικογένειας ήταν LeBâtre, το οποίο αργότερα πέρασε -λόγω της προφοράς- στην αγγλική γλώσσα ως Leadbeater. Ο παλαιότερος καταγεγραμμένος κλάδος της οικογένειας εγκαθίσταται στο Northumberland της Αγγλίας, ενώ ίχνη ενός άλλου συναντώνται στην Ιρλανδία. Ο πρώτος κλάδος, από τον οποίο κατάγεται και η οικογένεια του Leadbeater, ακολούθησε τον Πρίγκηπα Κάρολο της Σκωτίας, τασσόμενος στο πλευρό της δυναστείας των Στιούαρτ (Stuart).

Ο Charles Webster Leadbeater γεννήθηκε στις 17 Φεβρουαρίου 1847. Από μικρός διακρίνεται για το ζηηρό και ανήσυχο πνεύμα του. Κατά τη διάρκεια των παιδικών του χρόνων ακολουθεί την υπόλοιπη οικογένεια στη Βραζιλία, όπου ο πατέρας του εργάζεται ως επιβλέπων την κατασκευή του εκεί σιδηροδρομικού δικτύου.

Όμως, τόσο ο πατέρας του όσο και ο μικρότερός του αδελφός αρρωσταίνουν από μία τροπική νόσο και πεθαίνουν ξαφνικά, προτού η οικογένεια επιστρέψει στην Αγγλία.

Ο Leadbeater και η Εκκλησία της Αγγλίας

Όταν πέθανε ο πατέρας του Leadbeater, αυτός βρισκόταν στην εφηβεία. Η οικογένειά του, αν και ήταν εύπορη, λίγα χρόνια αργότερα χάνει όλη της την περιουσία μετά τη χρεοκοπία μιας μεγάλης τράπεζας. Για τον λόγο αυτό δημιουργείται άμεσα η ανάγκη εργασίας για τον ανήλικο ακόμα Charles. Για ένα μικρό διάστημα εργάζεται ως κλητήρας στη γνωστή τράπεζα William Deacons & Co., η δουλειά όμως αυτή είναι για τον ανήσυχο νέο βαρετή και χωρίς το παραμικρό ενδιαφέρον.

Ο Leadbeater κατά τα μαθητικά του χρόνια αποδεικνύεται εξαιρετικά επιμελής στα εκκλησιαστικά του καθήκοντα, παρακολουθεί δε συχνά τη λειτουργία και τις εκκλησιαστικές εκδηλώσεις στο Ναό των Αγίων Πάντων (Church of All Saints) στην οδό Margaret του Λονδίνου.

Επειδή ο θείος του είχε μεγάλη επιρροή στους εκκλησιαστικούς κύκλους, υπήρχε μεγάλη πιθανότητα να χειροτονηθεί και ο ίδιος. Ο Αιδεσιμότατος W.W. Capes, ο θείος του Leadbeater, ήταν την εποχή εκείνη Εφημέριος (Rector) στην ενορία του Bramshott, στο Liphook του Hampshire.

Ήταν, επίσης, Λέκτορας στο μάθημα της αρχαίας ιστορίας στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, δίδασκε δε στο Queen's College, καθώς και στο περίφημο Hertford College. Μετά από θεολογικές σπουδές, ο νεαρός Charles χειροτονείται Διάκονος από τον Επίσκοπο Harold Browne του Winchester, στις 22 Δεκεμβρίου 1878 και κατόπιν, ιερέας στις 21 Δεκεμβρίου του επομένου έτους στο Ναό του Αγ. Ανδρέου, στο Farnham του Surrey.

Η δεκαετία του 1870 βρίσκει τον Charles Leadbeater να διδάσκει και να διευθύνει το σχολείο το οποίο ήταν υπό την επίβλεψη της ενορίας της Αγίας Τριάδος στην συνοικία Tottenham του Βορείου Λονδίνου. Στην συνέχεια διορίζεται βοηθός εφημέριος στην ενορία Bramshott του Hampshire. Ο νεαρός κληρικός αποδεικνύεται ιδιαίτερα δραστήριος.

Οργανώνει εκδηλώσεις για παιδιά και νέους, ιδρύει μάλιστα πολλές οργανώσεις υπό την αιγίδα της Εκκλησίας της Αγγλίας, όπως « Λέσχες Μελέτης για νέους », αργότερα το « Union Jack Field Club », την «Εκκλησιαστική Εταιρεία» («Church Society») και, τέλος, τον «Τομέα των Νέων της Εκκλησία της Αγγλίας» («The Juvenile Branch of the Church of England») τον Μάρτιο του 1884. Τις ελεύθερες του ώρες μελετά Αστρονομία, διαθέτει δε ένα αξιόλογο κατοπτρικό τηλεσκόπιο με το οποίο παρατηρεί την κίνηση των πλανητών.

Επίσης, συνηθίζει να παρευρίσκεται σε πνευματιστικές συνεδρίες (séances) στο Λονδίνο, όπου και συναντά τον William Eglinton, τον διάσημο πνευματιστή και διάμεσο (medium). Δεν παραλείπει, όμως, να οργανώνει και ο ίδιος ανάλογες συναντήσεις στο σπίτι του. Μέσω του πνευματισμού και της μελέτης των ψυχικών φαινομένων ανακαλύπτει τα κείμενα τής Έλενα Πέτροβνα Μπλαβάτσκι (Helena Petrona Blavatsky) και τη Θεοσοφική Εταιρεία.

Ιδιαίτερη ήταν η απήχηση που είχε στον ίδιο το βιβλίο Ο Απόκρυφος Κόσμος (The Occult World) του Α.Π. Σίννεττ (A.P. Sinnett). Όπως είναι αμενόμενο, γίνεται μέλος της Θεοσοφικής Εταιρείας στις 21 Νοεμβρίου του 1883.

Ο Leadbeater είχε προσπαθήσει να έλθει σε επικοινωνία τον Μάρτιο του 1884 με τους Διδασκάλους της Σοφίας (με την Μεγάλη Λευκή Αδελφότητα). Είχε χρησιμοποιήσει ως πνευματικό οδηγό τον Eglinton, αλλά δεν είχε λάβει απάντηση για πολλούς μήνες. Την 1η Νοεμβρίου του ίδιου έτους η Κυρία Μπλαβάτσκι (Madame Blavatsky) ετοιμαζόταν να αποπλεύσει για την Ινδία μαζί με τον κύριο και την κυρία Α.Τ. Κούπερ-Ό(α)κλεϋ (A. J. Cooper-Oakley). Δύο ημέρες πριν, στις 30 Οκτωβρίου ο Leadbeater ήρθε στο Λονδίνο για να την αποχαιρετήσει και κατέλυσε στο σπίτι του κυρίου και της κυρίας Sinnett.

Εκείνο το βράδυ πληροφορήθηκε από τον Διδάσκαλο Ντζβαλ Κουλ, μέσω της Blavatsky, ότι υπήρξε απάντηση στο γράμμα του αλλά πως δεν γνώριζε τίποτε για το περιεχόμενό του. Το πρωινό της 31ης Οκτωβρίου ο Leadbeater επέστρεψε με το τραίνο των 11:35 στο σπίτι του, στο Liphook, μια περιοχή 45 μίλια μακριά από το Λονδίνο, όπου και τον περίμενε η απάντηση του Διδασκάλου.

Στις 3 Νοεμβρίου 1884 ο Leadbeater καλεί όλα τα μέλη της ενορίας του στο σπίτι του και, μετά από μία γιορτή με πυροτεχνήματα, τους προσφέρει τσάι και γλυκίσματα και τους ανακοινώνει ότι την επόμενη ημέρα θα έφευγε προς άγνωστη

κατεύθυνση. Μάλιστα, δωρίζει όλα του τα υπάρχοντα (ακόμα και τον αγαπημένο του γάτο τον Peter) σε τρία μικρά παιδιά του χωριού. Το πρωί παίρνει το τραίνο για το Λονδίνο και το ίδιο απόγευμα αναχωρεί για τη Μασσαλία. Από εκεί επιβιβάζεται σε ένα ατμόπλοιο με κατεύθυνση την Αλεξάνδρεια. Στο PortSaid αλλάζει πλοίο, αυτή τη φορά με προορισμό το Madras των Ινδιών.

Η -για πολλούς- ξαφνική αναχώρηση του Leadbeater, που εγκατέλειψε το ποιμνίο του και την διαφαινόμενη λαμπρή καριέρα του, μοιάζει αρχικά παράλογη. Αυτή, όμως, συνδέεται με το γεγονός ότι ο Διδάσκαλος Κ.Χ. τον επέλεξε για Μαθητή Του. Όταν φτάνει στο Άντυαρ (Adyar), όπου βρίσκεται η έδρα της Θεοσοφικής Εταιρείας, εργάζεται στο περιοδικό « Ο Θεοσοφιστής» («The Theosophist»), το οποίο είχε ιδρύσει η Κυρία Blavatsky. Το 1886, συνοδεύει την ίδια την Blavatsky στην Κεϋλάνη (σημερινή Σρι Λάνκα), όπου συναντά τον Συνταγματάρχη Όλκοττ (Olcott), ο οποίος τότε βρισκόταν εκεί με σκοπό τη μελέτη και τη διατήρηση του Βουδισμού. Ο Leadbeater αποφασίζει να εργασθεί ως βοηθός του Olcott και εγκαθίσταται στο νησί.

Ο Leadbeater και ο Βουδισμός

Στον Leadbeater προτάθηκε από τον Olcott να ασπασθεί τον Βουδισμό. Δέχεται, υπό τον όρο ότι δεν θα αποκηρύξει την Εκκλησία της Αγγλίας, από την οποία είχε δεχθεί το Μυστήριο του Βαπτίσματος.

Τον Ιούνιο του 1886 τον βρίσκουμε στο Colombo της Κεϋλάνης όπου στον αριθμό 61 της οδού Maliban στεγάζει την έδρα της Βουδιστικής Θεοσοφικής Εταιρείας («Buddhist Theosophical Society»). Ο Leadbeater συνήθιζε να ταξιδεύει στα μικρά χωριά με ένα αμαξίδιο για την οργάνωση των σχολείων και την επιμόρφωση του φτωχού πληθυσμού. Μάλιστα, ιδρύει ένα Αγγλικό Σχολείο στο Colombo το οποίο αργότερα ονομάστηκε «Amanda College». Εκείνη την περίοδο γράφει το βιβλίο «Σύνοψις της Κατήχησεως του Βουδισμού» («Little Buddhist Catechism»), εμπνεόμενος από το βιβλίο του Olcott «Βουδιστική Κατήχησις» («Buddhist Catechism»).

Κατά την διάρκεια της παραμονής του στην Κεϋλάνη ο Leadbeater γνωρίζει έναν νεαρό αγόρι ονόματι Κορουπούμουλατζ Ζιναραζαντάζα (Coruppumulagge Jinarajadasa). Προκαλείται σ' αυτόν μεγάλη εντύπωση διότι πιστεύει ότι αποτελεί μετενσάρκωση τού μικρού του αδελφού. Παραμένει στο Colombo μέχρι τον Νοέμβριο του 1888, όταν και επιστρέφει στην Αγγλία για λόγους που παραμένουν άγνωστοι.

Ο Leadbeater και η Αγγλική Θεοσοφική Εταιρεία.

Το 1889 ο C.W. Leadbeater επιστρέφει στην Αγγλία μαζί με τον Jinarajadasa. Στο μεταξύ ο θείος του έχει πεθάνει, έχει δε αποκοπεί από τους συγγενείς του. Ζει στα όρια της φτώχειας, δουλεύοντας ως δημοσιογράφος και παραδίδοντας ιδιαίτερα μαθήματα. Παρά την κακή οικονομική του κατάσταση καταφέρνει να πληρώνει τα δίδακτρα για την εκπαίδευση του Jinarajadasa, αλλά και ενός μικρού Άγγλου του Τζωρτζ Άραντέιλ (George Arundale). Αργότερα και οι δύο θα γίνουν παγκόσμιοι Πρόεδροι της Θεοσοφικής Εταιρείας.

Την εποχή εκείνη εισέρχεται στην Θεοσοφική Εταιρεία η Δρ. Άννυ Μπέζαντ (Dr. Annie Besant). Είναι η περίοδος που ο Leadbeater ασχολείται εντατικά με την ενορατική έρευνα. Δίδει, επίσης, διαλέξεις, και γράφει βιβλία για μία πληθώρα θεμάτων αναφορικά με τα πειράματά του επάνω στις ιδιότητες της ενοράσεως.

Σταδιακά, γίνεται ένας από τους πιο ικανούς και γνωστούς στο κοινό ομιλητές της

Θεοσοφικής Εταιρείας. Στις αρχές του 1900 η φήμη του ξεπερνά τα Βρετανικά σύνορα. Πολλά μέλη της Εταιρείας στέλνουν τα παιδιά τους για να τα διδάξει Εσωτερισμό καθώς και την ανάπτυξη των ψυχικών και πνευματικών δυνάμεών τους που βρίσκονται σε λανθάνουσα κατάσταση. Από το 1900 έως το 1904 δίδει περιοδικά διαλέξεις στις Ηνωμένες Πολιτείες, στον Καναδά και την Αυστραλία.

Ατυχώς, η πορεία αυτή θα επισκιασθεί στα 1906 από ένα σκάνδαλο το οποίο ξεσπά στους κόλπους της Θεοσοφικής Εταιρείας, γνωστό και ως το «Σκάνδαλο Lead beater». Ο λόγος είναι δυο καταγγελίες νεαρών μαθητών του Leadbeater με σεξουαλικό περιεχόμενο. Τριβές δημιουργούνται στους κόλπους της Εταιρείας.

Αμέσως, ο ίδιος παραιτείται για να μην διασαλεύσει την τάξη στην αδελφότητα που τόσο αγαπά, αλλά, παρ' όλη την καλή του θέληση η Θεοσοφική Εταιρεία διασπάται. Την αποπομπή του ζητούν, εκτός των άλλων, τόσο ο Olcott όσο και η Besant. Από την άλλη πλευρά, σημαίνουντα μέλη της Θεοσοφικής Εταιρείας, όπως οι Sinnett και Μήντ (Mead), οργανώνουν μία «Επιτροπή Διαμαρτυρίας» υπέρ του. Παρά την προσπάθειά τους ο Leadbeater θέτει τον εαυτό του εκτός Θεοσοφικής Εταιρείας.

Μετά την παραίτησή του ο Leadbeater επιλέγει ως τόπο διαμονής την Ηπειρωτική Ευρώπη, την νήσο του Jersey και αποφεύγει την Αγγλία και το Adyar. Συνεχίζει τις ενορατικές του έρευνες και διδάσκει. Έχει το προνόμιο να απολαμβάνει τη φιλία και την υποστήριξη πολλών μελών της Θεοσοφικής Εταιρείας. Στις αρχές του 1907 ο Olcott, αντιλαμβανόμενος ότι αδίκησε τον Leadbeater του στέλνει ένα απολογητικό γράμμα. Το ίδιο θα κάνει και η Besant, η οποία τον Φεβρουάριο του ιδίου έτους, του γράφει: «Δεν μπορώ να σου εκφράσω το πόσο πολύ ανακούφισε την ψυχή μου το γεγονός ότι ανασύρθηκε επιτέλους από τα μάτια μου ο πέπλος».

Ο Συνταγματάρχης Olcott μετέστη στο Adyar τον Φεβρουάριο του 1907. Η Besant, μετά από μεγάλη εκλογική μάχη, γίνεται -με πολύ μικρή πλειοψηφία- η δεύτερη παγκόσμια Πρόεδρος τής Θεοσοφικής Εταιρείας τον Ιούνιο του ιδίου έτους. Στα τέλη του 1908 οι Πρόεδροι τών Διεθνών Τμημάτων τής Θεοσοφικής Εταιρείας, θεωρώντας ότι ο Leadbeater είχε αδικηθεί, ζήτησαν την επανένταξή του στους κόλπους τής Εταιρείας. Ο Leadbeater εκλήθη στο Adyar τον Φεβρουάριο του 1909 όπου και αναλαμβάνει εκ νέου καθήκοντα.

Leadbeater και Krishnamurti

Ένα απόγευμα του Απριλίου του 1909 ο Leadbeater συνάντησε ένα παιδί με ασυνήθιστη αύρα. Η εμφάνισή του ήταν πολύ κακή. Ήταν σαφώς υποσιτισμένο, βρώμικο, ντυμένο με κουρέλια και έβηχε συνεχώς. Τα δόντια του ήταν σπασμένα και το βλέμμα του δεν έδειχνε, εν πρώτοις, πολύ έξυπνο άνθρωπο. Σύμφωνα δε με την μαρτυρία τού Έρνεστ Γούντ (Ernest Wood), επρόκειτο για ένα εξαιρετικά αδύναμο παιδί, το οποίο έδειχνε ότι κινδύνευε ανά πάσα στιγμή να πεθάνει. Επιπλέον, δεν γνώριζε καθόλου την Αγγλική, γεγονός που καθιστούσε την επικοινωνία μαζί του εξαιρετικά δύσκολη.

Μία μέρα, κατά τη διάρκεια μιας τοπικής εορτής, ο Leadbeater ζητά από το παιδί να καθίσει δίπλα του. Τοποθετεί τότε τα χέρια του στο κεφάλι του και προχωρεί σε μία ενορατική εξέταση. Από τη στιγμή εκείνη θέτει ως σκοπό του την πνευματική καλλιέργεια του παιδιού. Ο Leadbeater δεν ανακοινώνει την ανακάλυψη του Κρισναμούρτι (Krishnamurti) στην Annie Besant παρά αρκετούς μήνες αργότερα. Στο διάστημα αυτό ασχολείται προσωπικά με την μόρφωση του παιδιού και πείθει τον πατέρα να σταματήσει τη φοίτησή του στο τοπικό σχολείο και να του τον εμπιστευθεί.

Το παιδί αρχίζει να διδάσκεται αγγλική ιστορία, ξένες γλώσσες, κολύμβηση, τένις. Όλα αυτά δυσσαρροτούν μέχρι ενός σημείου τον Narianiah, τον πατέρα του παιδιού, διότι πίστευε ότι έθιγαν τις θρησκευτικές του αντιλήψεις.

Με τα χρόνια την εκπαίδευση του παιδιού αναλαμβάνει η Besant, η οποία θέλει να του μεταδώσει μια παιδεία ακόμη περισσότερο ευρωπαϊκού τύπου.

Ο Leadbeater και η Besant θεώρησαν, με βάση τα γραπτά της Blavatsky, πως μέσα στο σώμα του Krishnamurti θα εισερχόταν ο Παγκόσμιος Εκπαιδευτής, που στην Δύση έγινε γνωστός με το όνομα Χριστός και στην Ανατολή με το όνομα Μαϊτρέγια, ο οποίος, μάλιστα, έφερε τον τίτλο του Μποντισάτβα, δηλαδή του διαδόχου του Βούδδα. Για τον λόγο αυτό ο Leadbeater ίδρυσε το 1911 το Τάγμα του Αστέρος της Ανατολής (The Order of the Star in the East) που είχε σκοπό του να προετοιμάσει την ανθρωπότητα για την έλευση του Παγκόσμιου Εκπαιδευτού, καθώς και να εκπαιδεύσει τους πρώτους μαθητές του.

Μάλιστα, ο Leadbeater δημοσίευσε μια σειρά από άρθρα όπου ανέφερε τις προηγούμενες ενσαρκώσεις του Krishnamurti.

Όμως, ο Παγκόσμιος Εκπαιδευτής ουδέποτε εισήλθε στο σώμα του Krishnamurti, με αποτέλεσμα να ξεσπάσει μεγάλο σκάνδαλο που αποτέλεσε και το μεγαλύτερο τραύμα της Θεοσοφικής Εταιρείας. Ο Krishnamurti, παρ' όλο που μνήθηκε στην Μεγάλη Λευκή Αδελφότητα και ανάδοχός του ήταν ο ίδιος ο Leadbeater, απαρνήθηκε την Θεοσοφική Εταιρεία και ακολούθησε τον δικό του δρόμο. Έχει λεχθεί πως οι εσωτερικές οργανώσεις, που εδρεύουν στον ορατό κόσμο, πάντοτε υπόκεινται στην πιθανότητα του λάθους, και η Θεοσοφική Εταιρεία δεν διέφυγε από αυτόν τον κανόνα.

Η εξέλιξη του Krishnamurti, ως φιλοσόφου, είναι εν πολλοίς γνωστή. Πρέπει, όμως, να τονισθεί ότι η σχέση του Leadbeater με τον Krishnamurti δεν εξελίχθηκε, αν και θα ήταν αναμενόμενο, σε μία βαθιά και φυσική σχέση, όπως είθισται μεταξύ μαθητή και διδάσκαλου. Όμως, ο μαθητής παρέμεινε εφ' όρου ζωής ευγνώμων στον μέντορά του, απέδιδε δε σε αυτόν την πραγματική στροφή στη ζωή του προς την μελέτη του απόκρυφου (αόρατου), καθώς και της ανώτερης εσωτερικής εκπαίδευσης.

Leadbeater και Τεκτονισμός

Τον Φεβρουάριο του 1914 ο Leadbeater αναχωρεί από το Adyar για μία σειρά διαλέξεων στη Βιρμανία, την Ιάβα, τη Νέα Ζηλανδία και την Αυστραλία. Το 1915 φτάνει στο Σύντνεϊ (Sydney) της Αυστραλίας. Συναντάται με τον James Ingall Wedgwood τον οποίο γνωρίζει ήδη από το 1906. Κατά την παραμονή του στην Αυστραλία ο Leadbeater μυείται στον Τεκτονισμό σε μία Στοά η οποία τελούσε υπό την αιγίδα της Παγκόσμιας Μικτής Στοάς «Το Ανθρώπινο Δίκαιον» (Droit Humain).

Ο Leadbeater χαρακτηρίζει τη νέα μυητική του εμπειρία «εξαιρετικά χρήσιμη» και αρχίζει αμέσως ενορατικές έρευνες και μελέτες για τη δομή και την καταγωγή των Τεκτονικών τυπικών. Προτείνει, μάλιστα, συγκεκριμένες αλλαγές για την καλύτερη εφαρμογή και απήχηση του Τεκτονικού τυπικού στους αόρατους κόσμους.

Να σημειωθεί ότι ο Leadbeater είχε έρθει σε επαφή με τον Τεκτονισμό σε πλείστες περιπτώσεις κατά το παρελθόν και μάλιστα με το Μικτό Τεκτονικό Τάγμα. Αυτό, διότι η ίδια Besant είχε μυηθεί στο Λονδίνο από την πρώτη εκεί Μικτή Τεκτονική Στοά με το όνομα «Ανθρώπινο Καθήκον» («Human Duty»).

Παρ' όλα αυτά, ο ίδιος δεν είχε ζητήσει εισδοχή, περιοριζόμενος στην ενασχόλησή

του με τις έρευνες και τις μελέτες του.

Ο Wedgwood είναι αυτός που τα επόμενα χρόνια θα τον μύσει και στον Μαρτινισμό, μεταδίδοντάς του την Μαρτινιστική Μύηση που είχε λάβει από τον Επίσκοπο Ωγκυστέν Σαμποζώ (Augustin Chaboseau) στο Παρίσι λίγα χρόνια πριν. Αναφέρεται ότι ο Wedgwood μύησε τον Leadbeater και στους ανώτερους Βαθμούς του Αιγυπτιακού Τύπου του Μισραΐμ και της Μέμφιδος στους οποίους είχε και ο ίδιος μνηθεί από τον Τζων Γυάρκερ (John Yarker) το 1910.

Στα χρόνια που ακολουθούν ο Leadbeater ανέρχεται στον 33ο και τελευταίο Βαθμό του Α.Α.Σ.Τ. Αναλαμβάνει δε την οριστική αναθεώρηση των τυπικών των Συμβολικών Βαθμών, σύμφωνα με την αρχαία απόκρυφη σημασία και παράδοση. Το 1923 πρωτοστατεί στην μετάφραση του τυπικού του 18ου Βαθμού από τα Λατινικά στα Αγγλικά, καθώς και την υιοθέτηση στο τυπικό αυτό στοιχείων από την αρχέγονη Αιγυπτιακή Τεκτονική Εργασία.

Ο Leadbeater και η Φιλελεύθερη Καθολική Εκκλησία

Το 1916 ο Wedgwood επέστρεψε στο Sydney ως Επίσκοπος της Φιλελεύθερης Καθολικής Εκκλησίας. Στις 22 Ιουλίου του ιδίου έτους χειροτονεί Επίσκοπο τον Leadbeater. Οι δυο τους αναλαμβάνουν το τεράστιο έργο της αναμορφώσεως της Παλαιάς Καθολικής Λειτουργίας (Old Catholic Liturgy), ιδρύουν δε το Φιλελεύθερο Καθολικό Ινστιτούτο Μελετών («Liberal Catholic Institute of Studies»).

Τα επόμενα χρόνια ο Leadbeater θα αναλάβει την θρησκευτική οργάνωση και τη διοίκηση της Ωκεανίας, ενώ ο Wedgwood θα αναλάβει την εξάπλωση της νέας κινήσεως στις Βρετανικές νήσους. Να σημειωθεί ότι τα πρώτα έντυπα εκκλησιαστικά τελετουργικά (rituals) εκδίδονται το 1919 στο Sydney βασισμένα στην Παλαιά Καθολική Λειτουργία με την προσθήκη στοιχείων μυστικισμού.

Από τότε, η Φιλελεύθερη Καθολική Εκκλησία γίνεται για τον Leadbeater η κύρια δραστηριότητά του, αν και συνεχίζει να ασχολείται και να γράφει για ζητήματα που σχετίζονταν με τη Θεοσοφική Διδασκαλία και τον Τεκτονισμό. Δεν σταματά να δίδει διαλέξεις, σημαντική δε ήταν η αρωγή του και οι πράξεις φιλανθρωπίας προς νέα παιδιά, αγόρια και κορίτσια.

Τα τελευταία χρόνια

Το 1930 η Besant ζητά από τον γηραιό πλέον Leadbeater (τότε 83 χρονών) να μεταβεί στο Adyar για να την βοηθήσει. Εκείνος δέχεται, επιθυμώντας αυτός να είναι ο τόπος που θα τερματίσει την επίγεια ύπαρξή του. Το 1934 ο ογδονταεπτάχρονος Leadbeater αποφασίζει να επισκεφτεί το Sydney. Κατά τη διάρκεια, όμως, του ταξιδιού αρρωσταίνει και αποβιβάζεται στο Περθ (Perth) της Δυτικής Αυστραλίας για άμεση νοσηλεία. Παραμένει για 16 ημέρες σε νοσοκομείο, αλλά στις 26 Φεβρουαρίου οι γιατροί δηλώνουν ότι έχει χαθεί κάθε ελπίδα. Μετέστη εν Αιωνία Ανατολή τρεις ημέρες αργότερα, την 1η Μαρτίου του 1934. Σύμφωνα με τον Αιδεσιμότατο Σ. Φίσερ (S. Fisher) τα τελευταία του λόγια ήταν: «Συνεχίστε το Έργο, προχωρήστε ακόμη μακρύτερα, διατηρήστε τον ενθουσιασμό σας».

Αυτός ήταν ο επίλογος της ζωής ενός σπουδαίου ανθρώπου. Ενός Διδασκάλου ο οποίος με το παράδειγμά του δίδαξε την παιδεία προς την τελειότητα και τη θέωση. Άλλωστε, όπως ο ίδιος συνήθιζε να λέει: «Η απόλυτη ανιδιοτέλεια αποτελεί την κορωνίδα όλων των αρετών».

Πηγή : <http://tektionikadromena.blogspot.gr>